

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πάξεις τῆς Κυβερνήσεως.

3474. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εποδή διὰ συμπεισούσας τινὰς περιστάσεις ἐδρά-
μή ἡ ἐκλογὴ τῶν δημογεροντιῶν τῶν νήσων καὶ τῶν
πάλιν μερῶν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἡ βραδύτης αὗτη
ποιεῖ καὶ ἐμποδίζει ἐν μέρει εἰσέτει τὴν ἐκπλήσσωσιν
τῶν ἀναγκαίων ἀπαιτούνται εἰς τὴν πλήρη ἐνέργειαν τοῦ
λ. 140 Η' Ψηφίσματος περὶ Ναυτιλίας.

Η Κυβέρνησις προθυμοποιουμένη ἐξ ἑνὸς μέρους νὰ
μηιηγ ὅτι ἐμποδίζει τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐξ ἑτέρου νὰ
λαβῇ χώραν οὐδεμία κατάχρησις, καὶ ἡ θαλασσο-
νά νὰ ἐμεργῆται ὑπὸ τὴν σκέψην τακτικῶν ἐγγράφων
πραγμάτων.

Διατάττει.

Οσάκις παρουσιάζονται ὅπου ἀνήκει τὰ ἀπαιτού-
μένα ἀπὸ τὸ Η' Ψήφισμα ἐγγραφα, νὰ διδεται ἀμέσως
τὸ ἀνήκον πλοῖον τὸ Διατλωμα τῆς Κυβερνήσεως
πὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἴδιου Ψ. φίσματος.

Οσάκις ἐξ αἰτίας τῶν ἀνωτέρω λόγων δὲν ἐσυν-
τρέψονται κατὰ τὴν τάξιν τὰ ἀπαιτεύμενα ἐγγραφα,
παρατείνεται (ὑπὸ τὰς ἀνηκούσας πάντοτε ἐγγυή-
σης) διὰ τακτικῆς ἀποδεξεως ὁ πλοῦς τῶν ὑστερου-
μένων τὰ τοιαῦτα ἐγγραφα πλοίων μέχρι τῆς συντά-
ξεως αὐτῶν τῶν μὲν τῆς Β' κλάσεως πλοίων παρὰ
τοπιστούσιν ἀρχῶν, τῶν δὲ τῆς Α' κατ' εὐθεῖαν παρὰ
τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας. Η παράτασις
αὗτη περιορίζεται πάντοτε ἐντὸς τοῦ διαστήματος
τῆς προτεγγίζοντος μηνὸς Αὐγούστου.

Ἐις ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῷ Β' παραγράφῳ πλοίων
ποιεῖται ὁ πλοιάρχος καὶ μὲ ἀντίτυπα τοῦ παρόν-
της Διατάγματος, διὰ νὰ μὴν ἐνοχληται ὁ πλοῦς αὐτῶν
ποτὲ ἐκ μέρους τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Ἐλλάδος,
ποτὲ ἐκ μέρους τῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν Εὐρω-
παϊκῶν Δυνάμεων.

Λιγίη, τῇ 26 Ιουλίου 1828.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 28 Ιουλίου.

Τὸ 24 τὸ ἐσπέρας ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ Γραμματεὺς
ποιεῖται Κύριος Σπυρίδων Τρικούπης.
καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενομένη μετακομιδὴ καὶ

τὸν Ἀρχείων ὅλων τὴν Γενικῆς Γραμματείας μᾶς πέρι
εμήνυε τὴν ἐγγύτουσαν μετάβασιν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐξο-
χώταλου Κυβερνήτου.

Καὶ τῷντι τὴν 26 προχθὲς ἐφάνησαν ἐρχόμεναι ἐκ Πό-
ρου ἡ Ῥωτσικὴ φρεγάτα Ἐλένη, διοικουμένη παρὰ τοῦ
Καπ. Νικολάου Πέτροβιτς Επαργίου, μὲ σημαίαν Ἐλ-
ληνικήν, φέρουσα τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, καὶ ἡ Γαλλικὴ
κορδέττα Ἐμουλατίων, διοικουμένη παρὰ τοῦ Καπ. Δε-
λασσού. Τὸ δειλινὸν ἄραξαν εἰς τὸν μεσημβρινοαπολογίκον
ὅρμον τῆς νήσου μας, καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου ὁ Ἐξο-
χώταλος Κυβερνήτης ἀποθάσας μὲ τὰς συνήθεις τιμὰς εἰς τὸ
παράλιον τῆς πόλεως, προεπέμφθη κατὰ τὴν τάξιν, ἐν μέ-
σῳ τοῦ ἀγαλλιῶντος λαοῦ, εἰς τὸν οἶκόν του.

— Κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 7 πρὸς τὴν 8 Ιουλίου συνέβη
δυνατὸς σεισμὸς εἰς τὸν Μήτικα, καθ' ὃν κρημνισθεῖσις ὁ οἶκος
τοῦ Γ. Βαρνακίωτου ἐφόνευσε τὰς δύο του θυγατέρας καὶ τὸν
μεγαλύτερον οίνον του Νικόλαον ὁ δὲ μικρότερος ἐπιληγώθη,
οὐχὶ ὁ μως ἐπικινδύνως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Τύφλιδος, 29 Αωριλίου.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν στρατευμάτων τοῦ ἐν Καυ-
κάσῳ στρατοπέδου ἔξακολουθεῖ νὰ κινῆται πρὸς τὰς ἐπαρ-
χίας Ἐρζεσουμ καὶ Ἀλκασίκι. Μία πολυάριθμος μοῖρα
συνισταμένη ἐκ περὶ 20 εὐζώνων, ἐπιλέκτων καὶ Κοσάκων,
ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντιστρατήγου Κρασόβσκη, ἥγ-
γισεν ἥδη τὰ Ὁθωμανικὰ σύνορα. Τὰ στρατεύματα ταῦτα
ἐταλαιπωρήθησαν πολλὰ ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν
δρόμων καὶ τῶν συνεχῶν βροχῶν. Τὸ ιωτικὸν μάλιστα
ἔχασε πολλοὺς ἵππους.

Τὸ Ἀρμένιον στράτευμα, τὸ ὄποιν διωργανίσθη ἐπὶ^{τοῦ} πρὸς Πέρσας πολέμου, καὶ τὸ ὄποιον ἐπωρετεῖ νὰ
διαλυθῇ μετὰ τὴν κυρωθεῖσαν εἰρήνην τῷρος τὴν αὐλὴν
τοῦ Τεχεράν, ἔλαβε διαταγὴν νὰ μένῃ εἰς τὰ ὄπλα.
Αὐτὸ διοικεῖται ἀπὸ τὸν Στρατηγὸν Σ. ποιγίνον, γενικὸν
στρατιωτικὸν διοικητὴν τῆς Γεωγίας.

Ἐκ Βουκορεστίου, 30 Μαΐου.

Η Ἰβραήλα πολιορκεῖται ἀπὸ 18 χιλιάδας ἀνθρώπων.
Οἱ Τούρκοι κατέστρεψαν τὰ προάστειά της, καὶ ἐπροσπά-
θησαν νὰ βασιλαχθῶσιν εἰς τὰς ἑρεύπια. Δύο Ῥωσσικὰ ίάγ-
ματα διετάχθησαν νὰ τοὺς ἐκτοπίσουν ἀπὸ ἐκεῖο τὸ μέρος.
Αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς ἡμιθαμμένας μέκενα πυρο-
βόλα, καὶ ἀπεδίωξαν τοὺς ἐνεδρεύοντας Τούρκους μὲ τὴν
λόγχην, ἐνῷ τὸ φρούριον ἐκεραυνούσθετε μὲ τὰς ὁλμούς.
Οσοι ἐκ τῶν ἐχθρῶν δὲν ἦδυνθήσαν νὰ καταφέγγουν εἰς τὸ
φρούριον, μέρος μὲν καλεσφάγησαν, μέρος δὲ συνελήφθησαν.
Οὗτοι οἱ τελευταῖοι εἴναι τὸν ἀριθμὸν 160. Διηγοῦνται,
δὲν εξεύρομεν ἐκ ποιας πηγῆς, ὅτι Κοσάκοι τινὲς αὐχμα-

λωτισθέντες ἐφέρθησαν εἰς Ἰεραίλαν, καὶ κατὰ διαταγὴν ἑκείνου τοῦ πασᾶ ἐπαλουκάθησαν εἰς τὸ χαράκωμα τὸ κατέναυτε κείμενον τῶν πολιορκούντων. Αὐτὴ ἡ βαρβαρότης λέγεται ὅτι ἐπροξένησεν εἰς τὸν Ῥώσον στρατιώτας τόσην ἀγανάκτησιν, ὡστε ἔζητησαν νὰ κάμουν εὐθὺς τὴν ἔφοδον, διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν Θάνατον τῶν ἀδελφῶν των, καὶ μὲ μεγάλην δυσκολίαν ἦδυνθῆσαν νὰ τὸν ἐμπαδίσουν.

Ἡ βομβάρδισις ἥρχισεν εἶναι δὲ φόδος, μήτως ἡ ἄλωσις τῆς Ἰεραίλας συνοδευθῇ μὲ φρικτήν τινα σφαγήν.

Μεταλλαγὴ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ὑπουργεῖον.

Ο Γαλιγνάνης ἀπὸ 2 Ἰουνίου ἀναφέρει τὰ ἔξης.

Ἐλάθομεν δι’ ἐωίτηδες ἀποστολῆς τὸν Ταχυδρόμον τοῦ Λονδίνου τῆς παρελθούσης παρασκευῆς, 30 Μαΐου, ἐκ τοῦ ὅποιου δανειζόμεθα τὰ ἀκόλουθα.

Οἱ ἔξαιτιας τῶν νεωτέρων μεταλλαγῶν χηρεύσαντες τόσοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀπεωληγμένησαν (ἔξηρημένης τῆς Προεδρίας τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἥτις χηρεύει διὰ τὴν ἀποστολήσιν τοῦ Κυρίου Γράντου, καὶ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερανδίας, ἥτις χηρεύει διὰ τὴν τοῦ Κυρίου Λάμβου) ἀπὸ τὰ ἔξης ὑποκείμενα.

Οἱ ἐκ τοῦ Συμβουλίου. Ο Ἀδερδῆνος διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν πραγμάτων ἀντὶ τοῦ Κόμητος Δύδλεη. Ο Κύριος Γεώργιος Μουρράνης, Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν ἀντὶ τοῦ Κυρίου Τσκιστσινού.

Οἱ μὴ ἐκ τοῦ Συμβουλίου. Ο Ἀντικόμης Λούθηρος πρῶτος Φροντιστὴς ἐπὶ τῶν δασῶν, ἀλσῶν καὶ τῶν ἐκ τῆς γῆς Προσόδων, ἀντὶ τοῦ ἐντιμοτάτου Καρόλου Ἀρβουσινώτου, ὅστις διωρίσθη Καγκελλάριος τοῦ Δουκάτου Λαγκάστερ ἀντὶ τοῦ Κόμητος Ἀδερδῆνου. Ο Κύριος Ἐρρίκος Ἀρδιγέ, Γραμματεὺς τῶν Πολεμικῶν ἀντὶ τοῦ λόρδου Παλμέρστωνος. Ο Κύριος Θωμᾶς Περεγρίνος Κουρτενάης, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἀντὶ τοῦ Κυρίου Φραγκλάνδου Λέβη. Ο Κύριος Θωμᾶς Κουρτενάης θέλει ὄρκωθη ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου. Ο Κύριος Τουής, Ὑπουργαρματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν ἀντὶ τοῦ λόρδου Γόθερ. Ο Κύριος Βάγκης, Γραμματεὺς τῆς Αογιστικῆς Τραπέζης ἀντὶ τοῦ Κυρίου Κουρτενάη.

Οἱ νέοι Ὑπουργοί εἰσήχθησαν χθὲς μετὰ τὸ γεῦμα διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸν βασιλέα.

Ἐκ Λονδίνου, 22 Μαΐου N.

Ἀναγνώσκομεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τὸ ἔξης ἄρθρον.

“Αἱ διαφιλονεικήσεις τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας εἶναι ἄξιαι τῆς προσοχῆς μας ἐξαιτίας τῶν συλλογισμῶν τῶν διαφόρων ρήτορῶν περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Εὐρώπης. Μεταξὺ τῶν ὑστέρων τούτων οἱ στρατηγοὶ Ἀνδρεώσσης καὶ Σεβαστιάνης φαίνονται οἱ πλέον φοβισμένοι διὰ τὴν Πόρταν. Καὶ οἱ δύο φρονοῦν ὅτι ἡ Ῥώσια τρέφει τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κυριεύῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τούρκιαν, καὶ ὅτι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἥτανθήσαν εἰς τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. Ἐρχόμεθα νὰ ἔχετάσωμεν τὰ μεγάλα ταῦτα ζητήματα, καὶ θέλομεν τὰ ὑποβάλλει εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὑπὸ δύο διαφόρους ὄψεις· τὴν μὲν πρώτην ἐπὶ ὑποθέσει τοῦ ἀμετατρέπτου διὰ τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

„Οἱ Ἑλληνες ἔπαναστάτησαν κατὰ τῶν Τούρκων τῶν καταδυναστῶν τῶν ἐπεκαλέσθησαν τὴν μεσιτείαν μας, καὶ ἥμεις ἐλάθομεν συμπαθεῖαν ὑπὲρ αὐτῶν. Διευθύνθησεν

πρὸς τὴν Ῥώσσιαν, τῆς ὥποιας ἡ μεσιτεία ἐμπωρεῖ ἔχη μέγα βάρος παρὰ τὴν Πόρτα. Ἰδοὺ ἡ βάσις της πρωτοκόλλου τῆς 4 Ἀωριλίου. Ἡ Γαλλία συγκατεῖ θη εἰς αὐτὸν, καὶ ἔγεινεν ἡ ἐν Λονδίνῳ συνθήκη. Εἰς τὸν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῆς συνθήκης αἱ περιοχὲς εὑρέθησαν ἀξιοδιώτεραι εἰς τὸ νὰ γνωρισθοῦν οἱ σπιτιοὶ τῆς Ῥώσσιας ἐγγνωρίσθησαν δὲ ἀφιλοκερδεῖς, καὶ καὶ οἱ ιδικοὶ μας, καὶ αὐτὴ ἡ συνθήκη λέγει περὶ αὐτῆς,

„Ἐπομένως ἡ Πόρτα δίδει τοιαύτας ἀφορμὰς παρασκέψην, αἵτινες κατασταίνουν ἀναπόφευκτον τὴν κύριον πολέμουν ἡ Ῥώσσια κάμνει τὸν πόλεμον δι’ ἴδιους φόρους, ἀλλὰ πράττεισα τοιουτοτρόπως, δὲν θεωρεῖ ταὶ ἀπηλλαγμένη τῶν ὑποχρεώσεων τῷ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου συμβίβασθεισῶν” αὐτὴ βεβαιοῦται τῶν ἐντίμων καὶ ἀφιλοκερδῶν διανομάτων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἀποφασίζει νὰ δειξῃ τὴν αἱ μετριοφροσύνην, περιορίζουσα τὰς ἀξιώσεις τῆς εἰς τὴν τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικων, τὰ ὄποια ἡ Πόρτα ἐπερχόμενη, καὶ ἀποστολούμενη σκοπούς ἐξολοθρεύει διὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος.

„Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ συμβίβασθεῖσα μεταξὺ τριῶν Δυνάμεων συμμαχία συνέτεινε τὰ μέγιστα τὸ πολίτευμα τοῦτο τῆς Ῥώσσιας πρὸς τὴν Πόρταν.

„Ἴδοὺ ἡ περίστασις τοῦ ἀμετατρέπτου καθεστώτων, ὅποιαν τὴν προανηγγείλαμεν.

„Ἡ δὲ ἄλλη ἔποψις τοῦ ζητήματος εἶναι τὸ διάφορος, καθότι ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ἐὰν ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία ἥθελον θεωρήσει τὸ ζητήμα, ὡς πρὸς ἴδιαίτερου, καὶ ὡς ἂν αὐταὶ ἥθελον ἐπιχειρεῖσθη ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος χωρὶς τὴν παρέμβασιν τῆς Δυνάμεως. Κατ’ αὐτὴν μόνον τὴν περίστασιν αἱ διαθεσιώσεις μας περὶ τοῦ αφιλοκερδοῦς τῶν διαδεικνύμενων μας ἥθελον εἶναι ὑποστοτοί. Ἡ Ῥώσσια εἴθεισα τῆς συμμαχίας, ἥθελε νομισθῆ ἀπομεμονωτοῦ συστήματός μας, καὶ ἐλευθέραν ἐπολούθηση σκοπούς της καὶ ἐπιτίχηση τῆς Επικράτειάν της, δὲν αντισταθμίσῃ τὴν ἐπιρροήν καὶ τοὺς σκοπούς, τοὺς οὓς ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία ἥμαροῦσαν νὰ ἔχωσι τίνος ἄλλου τόπου τῆς Εὐρώπης, καὶ κατά τίνος ἀμέρους τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους.

„Ἐὰν τὸ πολίτευμά μας, καθὼς καὶ τὸ τῆς Γαλλίας, ἥσαν διάφορα, τὸ παρεπίμενον δὲν ἥθελεν εἶναι εὗτον. Εἶναι λοιπὸν ἀνατίρρητον ὅτι ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου συνεπέφερεν ἄριστα ἀποτελέσματα” ὅτι τοκράτωρ Νικόλαος ἔχει ἀπόφασιν ἐπολούθησην ληγεῖ καὶ μεγαλόψυχον πολιτικήν, καὶ ὅτι δυνάμεις ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὴν διαθεσιώστιν, τὴν ὥποιαν αὐτὴν έδωκεν εἰς τὴν Εὐρώπην· τοιτέστιν ὅτι „Οἱ ἥμεροι δὲν ζητεῖ ἄλλο παρὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θηκῶν, τὴν ἀδειαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γαντζιας, καὶ τὴν κυριαρχίαν ἀπὸ τὰς εἰσημένας συνθήκας, καὶ τὴν τισιν τῶν ἔξιδων, τὰ ὄποια ἥθελε προξενήσει ἡ Ῥώσσια τῶν δικαιών τούτων ἀπαιτήσεων ἀποδοκεῖ, δὲ καὶ μὲ τὸν πλέον πασιδαητὸν πρόσων πᾶσαν ἰδεῖν, κατήγειρες ἡ ἐπανέγκεισεν γῆν.” (Ἐφ. τοῦ Τακτικοῦ Κανονισμοῦ)

„Εξ Ὀδησσοῦ, I Ἰουνίου.

“Εφθασαν ἐνταῦθα 6 σημαῖαι αἱ παρὰ τῶν Τούρκων κυριευθεῖσαι πλησίον τῆς Ἀνάστας ἐφέρθησαν

πατῶν ὅδῶν τῆς πόλεως καὶ μετέπειτα ἐπαρου-
εῖς τὴν Μεγαλειοτάτην Αὐτοκρατόρισσαν.
τῶν αἰχμαλωτισθέντων τότε καὶ ἀποβιβασθέν-
τῶν λιμένων τῆς Κριμαίας λογίζεται εἰς
τὰς στρατιωτικὰς εἰδήσεις ὁ ἐμπροσθεν
Ρωσικὸς στόλος συνισταται ἐκ 32 πλοί-
ων μὲ 6 χιλιάδας ἀνθρώπους διὰ ἀπίσθετον· ὅτι ἀπὸ
μὲ διήρκει ὁ βαριθαρδισμός· ὅτι ὅλα τὰ προάστεια
καὶ τὰ πάντα προανήγγελλον τὴν εγ-
λασιν. Ὁ στρατηγὸς Πασκεύτης προβαίνει
οὐ στρατοῦ του πρὸς τὸ "Εὔζερον.

— Ίδου ἡ προκήρυξις, τὴν ὄποιαν ὁ ἀρ-
χηγὸς Κόμης Βιττεγέστενη διηύθυνε Τουρκιστὶ^{ται}
τοῦ Ελλήνος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Βουλγαρίας μετὰ^{ται}
τοῦ Δουνάβεως.

Κάτοικοι τῆς Βουλγαρίας! Ὁ Μεγαλειότατος Αὐ-
τοκράτορος ὁ σεβαστὸς μου Κύριος μὲ διώρισεν ἀρχηγὸν
κεφαλῆς τοῦ στρατεύματός του, τὸ ὄποιον ἐπερασε
διώνασιν καὶ εἰσέρχεται εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ τόπου
οὐχι ποτὲ μὲ σκοτῶν τοῦ νὰ σᾶς φέρῃ τὰς δυσ-
ταξίας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κατα-
μίαν εἰρήνην μόνιμον θεμελιούμενην εἰς κατά-
ποτο πραγμάτων σταθερὰν καὶ ἀσάλευτον.

Μὴ φοβήθητε τὴν ἔφοδον τοῦ Ρωσικοῦ στρατεύμα-
φερβῆτε μάλιστα μὲ πίστιν καὶ φιλίαν πρὸς αὐτό.
πῶν ὅτι ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀρμονία, τὰς ὄποιας θελω-
ται κατὰ χρέος μεταξὺ τῶν στρατευμάτων μου, θέλουν
τὴν φήμην τῆς ἀτρομήτου ἀνδρας τῶν Ρωσι-
στρατευμάτων.

Ο Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ ὁ Κύριος μου πολε-
τὸ Οὐρανικὸν κεάτος, δεν θέλει ποτὲ νὰ πολεμή-
γον εἰρηνικούς κατοίκους τῆς Βουλγαρίας.

Βουλγαροί πάσης ταξεως καὶ θρησκείας, μὴ παραι-
τὴν πατρίδα σας, τοὺς οἰκους σας. Σπεύσατε νὰ
γίνετε εἰς τὸ στρατευμα τὸ ἀναγκαιοῦντα ἐφόδια καὶ
μετακομίζετε ἐκ τόπου εἰς τόπουν.

Κάτοικοι τῆς Βουλγαρίας, ἀπέχετε μετ' αὐστηρό-
τοῦ ἀδικῆτε ὄποιονδήσατε, τοῦ νὰ προκαλήτε καὶ έ-
καὶ τοῦ νὰ φέρεσθε ἐκδικητικῶς πρὸς κανένα, διότι
τιμωρήσεις αὐστηρῶς τὸν ὄστις τολμήσει νὰ πε-
τυχεῖται ἐγκλήματα.

Ο πόλεμος ἐκ φύσεως φέρει πολλὰ δυστυχήματα
ἐκεῖνος, τὸν ὄποιον κάμινομεν ἡμεῖς, δὲν στερεῖται
οὐτὸν διεύθυνσιν, οὐτὸν ἐμπορεῖ νὰ δώσῃ ἀφορμὰς
κακουργίας τῶν κακευτρεχῶν.

Βουλγαροί πάσης Γάζεως καὶ θρησκείας, αὗται εἶναι
ταλαγαὶ τοῦ Αὐτοκρατορος τοῦ σεβαστοῦ Κυρίου μου.

“Ο Αρχιστρατηγὸς
Κόμης ΒΙΤΤΕΓΕΣΤΕΝΗ.”

Ἐφημερὶς τῆς Πετρουπόλεως τῆς 10 Ιουνίου
τὰ ἀκόλουθα.

Φορὰ περὶ τῆς ἐκστρατείας τῆς
τομένης διὰ Θαλάσσης κατὰ τοῦ
πευρίου τῆς Ανάτας.

Ἀρχιναρχὸς Γρῆγος ἀναγγέλλει ὅτι τὴν 21 Απριλί-
(3 Μαΐου) ἀνήχθη ὁ ἐν Σεβαστούπολει καθοπλισθεὶς
φέρων στρατεύματα εἰς ἀπόβασιν ἀλλ’ ἐξ αἰ-
τοῦ τῶν ἐναντίων ἀνέμων, τῆς γαλήνης καὶ τῶν ὄμι-
ζημοδίσθη νὰ περιπλεύσῃ τὸ ἀκρωτήριον Αίουδαγ

τὸ ἐτοί τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς Κριμαίας κείμενον
ἦν τὴν 29, καὶ ὅτι τὴν 2 μόνον τοῦ Μαΐου ἐφθασεν εἰς
τὸ παράλιον τῆς Ἀνάτας. Τὴν 3 ὁ συνταγματάρχης
Περόσφιης ὑπαπιστής τῆς Α. Α. Μ. ἦλθεν ἐκ Ταμάν
ἐμπροσθεν τῆς Ἀνάτας μὲ στρατεύματα προσδιωρι-
σμένα νὰ βοηθήσουν τὰ ἀποβαίνοντα ἀλλ’ ἡ ὥρη τῶν
ἐναντίων ἀνέμων δὲν τὸν ἐσυγχώρησε νὰ λάβῃ σχέσιν
μὲ τὸν στόλον, καὶ ἐδειξε μεγίστην ἀνδρίαν, σταθεὶς εἰς
τὴν θέσιν, τὴν ὥσπιαν ἐκράτει πολλὰς ἡμέρας ἐναντίον
τοῦ πολυαριθμοτέρου ἐχθροῦ, ὅστις τὸν περιεκύλονε.

Τὸ πρῶτον τῆς 6 ἡ ἀπόβασις ἐξετελέσθη ὑπὸ τὰς δια-
ταγὰς τοῦ ἀντιστρατήγου πρίγκιπος Μεντσικόφ, καὶ τὰ
στρατεύματα, ἀμα πατήσαντα τὴν γῆν, ἤχεισαν νὰ
πολεμοῦν τὴν φρουρὰν, ἥτις εἶχε κάμει ἔξοδον, βοηθου-
μένη ἀπὸ τὸ ιππικὸν τῶν Κιρκασσίων καὶ ἀπὸ χιλίους
άρματωλας, οἵτινες εἶχον ἐπιτάσσει κατὰ γῆτα εἰς τὴν
ἐκ Ταμάν ἐλθεῖσαν μοῖραν. Οἱ Τούρκοι ἀπώσθησαν μὲ
ζημιαν των καθ’ ὅλα τὰ μέρη. Μὲ ὅλας δὲ τὰς ἐπανα-
ληφθείσας ἔφοδους τῶν Κιρκασσίων, οἵτινες εἶχον μεθ’
έαυτῶν καὶ τινα κανόνια, κατώρθωσαν νὰ στήσουν ἐν
κανονοστάσιον ἐξ ὅλων καὶ δευτερίων πληγίου τοῦ τεί-
χους τῆς Ἀνάτας. Τότε ἐστήθη μία γέφυρα ὑπερ-
ασπιζομένη ἀπὸ ἓν ὀχύρωμα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ὅστις
έχωριζεν ἀπὸ τὴν Ἀνάταν τὰ στρατεύματά μας, καὶ
τοισυτοτέρως ἐκυριεύσαμεν μίαν θέσιν δυνατήν ἐπὶ^{ται}
τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης. Εἰς τὸ ἐξημέρωμα τῆς 12 ἐν σώμα
ἐκ 400 περίπου Κιρκασσίων μὲ δύο κανόνια προσέβαλε
μίαν μοῖραν τῶν ἀποβάντων στρατευμάτων, ἀλλ’ ἐτράπη
μὲ ζημιαν τοῦ διὰ μιᾶς αἰφνιδίου κινήσεως τοῦ Α' τάγμα-
τος τοῦ ΙΓ' συντάγματος τῶν εὐζώνων διοικουμένου ἀπὸ
τὸν ταγματάρχην Βισέτσουν. Μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν
ἀποθανόντων ἐγνωρίσθη εἴς τῶν σημαντικωτέρων ἀρχηγῶν
τῶν Καψούγων. Απὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβάσεως καὶ
μετέπειτα, ἡ μοῖρα τοῦ πρίγκιπος Μεντσικόφ δὲν ἔχα-
σεν εἰμὴ μόνον 7 θανατωθέντας καὶ 12 πληγωθέντας. Γενο-
μένης τῆς ἀποβάσεως, ὁ ἀντιναύαρχος Γρῆγος ἐπεχείρησε
διὰ θαλάσσης τὴν ἔφοδον τῆς Ἀνάτας· ἀλλ’ ὁ καιρὸς τὸν
ἐμπορεῖσε μίχοι τῆς 7, κατὰ τὴν ὄποιαν συνέθη γενικὴ
προσβολὴ, ἥτις διήρκεσεν ἀπὸ τὴν 10 ὥραν πρὸ μεσημ-
έριας ἔως εἰς τὴν 1 μετὰ μεσημβρίαν. Κατ’ ἐκείνην δὲ
τὴν ὥραν ἐκινήθη ὁ ἀνεμος, καὶ ὁ στόλος ἡναγκάσθη
ν ἀπομακρυνθῆ καὶ ἀναβάλη τὴν προσβολήν.

Αν καὶ δὲν ἡδυνήθημεν νὰ μάθωμεν κατ’ ἀκρίβειαν, ἀπὸ
τὴν θέαν ὁμως τῶν τειχῶν καὶ τῶν οἰκιῶν ἡμποροῦσέ τις
νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἡ βλάβη τοῦ ὑπῆρξε μεγάλη. “Οσον δὲ
διὰ τὴν ἴδικήν μας, 6 ἐθανατώθησαν ἐξ ἡμῶν καὶ 7 ἐπληγώ-
θησαν· καὶ τὰ πλοιά μας δὲ ἀκόμη ὑπέσφερον, ἀλλ’ ὅχι βα-
ρέως. Τὴν 8 τὸ βρικίον ὁ Γανυμήδης, ὅστις εἶχεν ἐκβῆ εἰς
φύλαξιν, ἐκυρίευσε μίαν ναῦν Τουρκικὴν εἰς τὸν λιμένα
τοῦ Σουτζοκαλὲ, ἥτις ἐκ τῆς Τραπεζούντος ἐφερε δύο χι-
λιάδας στρατιώτας, διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν φρουρὰν τῆς
Ἀνάτας. Τὸ κόττερον ὁ Ιέραξ, τὸ ὄποιον εἶχε σταλθῆ καὶ
αὐτὸν εἰς φυλακὴν, τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν συνέλαβεν ἐν
Τουρκικὸν δικάταρτον πλοίον μὲ 118 ἀνθρώπους, οἱ ὄποιοι
καὶ αὐτοὶ ἐκ Τραπεζούντος διευθύνοντο εἰς Ἀνάταν. Τέλος
πάντων τὸ ἐστέρας τῆς 10 ὁ Ἐρμῆς καὶ ὁ Γανυμήδης
συνέλαβον δύο ἄλλα ἐχθρικὰ πλοῖα, τὰ ὄποια ἐφερούν ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ
ἄξιωματικοὺς καὶ 622 στρατιώτας. Τοισυτοτέρως οἱ
αἰχμαλωτισθέντες συναριθμοῦνται εἰς 940. Ἐπεισόν δὲ εἰς
χειράς μας καὶ τὰ ὄπλα των καὶ 6 σημαῖαι. (Ἐφ. Ιον.)

Ἐκ Λογδίνου, 19 Ἰουνίου.

Ο λόρδος Ἐυτεοθούρης θέλει ἀναχωρήσει αὔριον ἐκ Λογδίνου διὰ νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου. Συνησχολήθη δὲ πολλὴν ὥραν σήμερον τὸ πρῶτον μετὰ τοῦ Κόμητος Ἀβερδήνου εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῶν Ἑξατερικῶν πραγμάτων.

Τὰ νεωστὶ ἐλθόντα ἐκ Γαδείρων γράμματα διαλαμβάνουν εἰδήσεις περὶ Ἀλγερίου. Εἶχον μάθει ἐκεῖ τὰς ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Τουλῶν γενομένας πολεμικὰς προπαρατηρεύσεις· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐφοβοῦντο κάμπιαν ἔφοδον· ὁ λιμνεῖν εἶναι πολλὰ καλήτερα ὠχυρωμένος παρὰ εἰς τὸν καιρὸν τῆς παραστασίας τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου γενομένης βομβαρδίσεως· ὑπὲρ τοὺς 100,000 δὲ ἄνθρωπους εὑρίσκονται κατεστρατοπεδευμένοι εἰς τὰ πέριξ.

Περιηγητής τις ἐλθὼν νεωστὶ ἐκ τῶν Ὀμοσπονδῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὅμιλοι περὶ τῆς παραδόξου κατασκευῆς ἐνὸς πολεμικοῦ πλοίου ναυπηγηθέντος ἐκεῖ, τὸ ὄποιον καθοπλίζεται μὲ 180 κανόνια, ἔκαστον τῶν ὄποιων φέρει 90 λιτρῶν σφαιραῖς. Τοῦτο εἶναι βέβαια τὸ πρῶτον πλοῖον τοσούτου μεγέθους, τὸ ὄποιον ἐφάνη μέχρι τοῦδε ἐστὶ τῆς Θαλάσσης.

25 τοῦ αὐτοῦ. — "Ἄδεται ὅτι οἱ Τασουργοὶ ἀπεφάσισαν νὰ στείλωσι τὸν Κύριον Σ. Κάννιγκα εἰς ἀποστολήν τινα εἰδικὴν εἰς τοὺς Ἑλληνας. Τὸ μέτρον τοῦτο λέγεται ὅτι ἐλήφθη ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ ἐλατίζουν νὰ φέρουν εἰς τέλος τὸ περὶ αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος ζήτημα. Ο Κύριος Κάννιγκ θέλει ἀναχωρήσει πάραυτα εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος, καὶ θέλει ἀφῆσει τὸ Λογδίνον τὸ πολὺ ἐντὸς μιᾶς ἡδύο ημερῶν. [Χρόνος.]

[Τὰ λοιπὰ τῆς ἐκ τῷ Ἀρ. 53 διαγριθῆς.]

Δι ὅσου δὲ ἀνάγεται μετὰ ταῦτα εἰς τὸ πομπῶδες καὶ σοφαρὸν τοῦ λεκτικοῦ καὶ τῶν φράσεων τοῦ μεταφραστοῦ "... ἦκιστα ἀτόλυτος ὁν, καὶ μηδεμίαν ἔχων ὑπόθεσιν προϊκα.... διατελῶν φέρει φιλακόλυσθος.... ἀπεδέξατο κριτήριον τὴν πάγκοινον πεῖραν τῶν ἀνθρώπων... κτλ., ἔγῳ ἐκπλαγεῖς, τὸ κατ' ἐμὲ, ἀπὸ τὸν βρύσον καὶ τὸ βαρύτονον τοῦτο τοῦ ὑφους, δὲν λέγω τίποτε πλὴν μόνον, ὅτι ὁ μεταφραστής θέλει δυνηθῆναι, νομίζω, νὰ εὐαρεστήσῃ πλειότερον τὸ Κοινὸν, ἀν ἀποσκορακίσῃ πᾶν ὅ, τι κάμνει τὴν ἐκφραστίν του νὰ πλήττῃ εὐχὶ εὐχαρίστως τὰ ἀκυρωτικὰ τύμπανα. Ικανὸν εἶναι τὸ βάρος τῶν πολλῶν δυσνοήτων χωρίων τοῦ φιλοσόφου συγγραφέως· ἀ, μὴ θελήσῃ καὶ ὁ μεταφραστής νὰ μᾶς ἐπιβαρύνῃ μὲ ἐκεῖνο τοῦ λεκτικοῦ του. Καὶ τὸ μὲν τοῦ Βενθάμου εἶναι ὑποφερτὸν, διότι μανθάνει τις κανένας τέλους, ὅσα δύνανται νὰ μορφώσωσιν, ὡς πρέπει, τὸν λογικὸν ἀνθρωπον ἀλλ' ὡς ἀπὸ τὸ τοῦ μεταφραστοῦ, τί! τὴν γλώσσαν μας τάχα πρόκειται νὰ σπουδάσωμεν; Γνωρίζω τὸ θέλει μὲ εἰπεῖν οὗτος εἰς τὴν περιστασιν ταύγην, ἥγουν ὅτι, διστις νοεῖ τὸν Βενθάμην, ὑποτίθεται ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ καὶ τὴν ἀρχαὶν Ἐλληνικὴν ἔχει καλῶς· ἀλλὰ τί, Ἐλληνιστὶ θέλει καὶ νὰ γράφωμεν σήμερον ὁ μεταφραστής; Δὲν φαντάζεται οὕτως, ὅτι, καὶ πολλοὶ τῶν διογεκῶν, οἵτινες δὲν καταλαμβάνουν τὸ ἦκιστα, ἐμφεροῦν καλῶς νὰ ὠφεληθῶσιν ἐν μέρει καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ

πλέον φιλοσοφικὰ συγγράμματα, ὅταν ἔχωστε ταῦτα ὑγλαφιδὸν καὶ κομψόν; Ίδού ἡ μετάφρασις τοῦ καπολλὰ δυσνοήτου Βεκκαρίου ἀπὸ τὸν εὐφραδέστατόν τοῦ Κοραήν. Τις ἐμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ. ὅτι χάριν τῆς χαστάτης ἐκφράστεώς του, πολλοὶ δύνανται νὰ νοήσωσι τοὺς τοῦ συγγράμματος τούτου κεφάλαια, ἀν καὶ ἐγκρατεῖς τῆς πατριώτας των γλώσσης; (*)

Ἐνῷ ἦμην νὰ δώσω εἰς τὴν παρούσαν τὸ τέλος, διενοήστι ἔτι ἔτισε νὰ μὴν ἀποσιωτήσω καὶ τὸ ὅτι ὁ μεταφράστης ἀδικεῖ διστασοῦν τὸν σοφὸν Βενθάμην [ἐνῷ τὸν κωμιάζει] εἰπών, ὅτι τὸ οὐσιώδες μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων τοῦ περιφήμου τούτου ἀνδρὸς εἰνὲ ἐκεῖνο, διότι οὗτος ἡδη μετέφρασε. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθινότις ὅτι ἀλεξαιρέτως, ὅσα συνέγραψεν αὐτὸς ὁ μένοντιδάσκαλος, εἶναι ἄριστα καὶ θαυμαστὰ εἰς τὸ δός των. Εἰς τὸν μεταφραστήν μας ἥθελεν ἵσως συρρηθῆναι, ἀν ἔλεγε τούλαχιστον, ὅτι μετέφρασε τὸ οὐσιώδεστερον.

Αρ.
Ἡ παρατήρησις αὗτη πιθανὸν εἶναι νὰ φανῇ μηνύμην εἰς τινάς· ἀλλ' ὅμως δίκαιον κρίνω νὰ μὴ χαρίζεται οὐδεμότις πρὸς τοὺς ὅτει, θέλοντες νὰ λαλῶσιν εἰς δημόσιον, λησμονοῦν ὅτι ὄφείλουν νὰ ἔχωσι καὶ προσθήτενη. Ο Κ. Γ. Ἀθανασίου, πρὸς τὸν ὄποιον δὲν ἐφάνησε οὐσιώδη καὶ τὰ λοιπά τοῦ Βενθάμου πονήματα, εἴη φαίνεται, ἵκανην οὐσιάν νὰ στεφανώσῃ καὶ αὐτὴν ὑπογραφήν του μὲ τὸν τίτλον "Ο μεταφραστὴ τῆς πρᾶξις ἀπὸ τοῦ πρᾶξης" διότι καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ Πργράμματος ἐγνωρίσθη ἀπὸ τὸ πανελλήνιον ὡς τοιοῦτο.

Ἐπειθύμουν, ὡστε οὐκέτι θελεῖν οὐδὲν μηνύματα διατάσσωσι δυσταρέσκειαν, ἀνισως ἔκαμα ἵκανην καὶ πτομερῆ κρίσιν καὶ ἔρευναν εἰς τὸ Πρόγραμμά του.

Τινὲς θέλουν ὅτι, διστις ἀσχολεῖται εἰς μεγάλα πράματα, παραβλέπει πολλάκις τὰ μικρὰ, διότι δὲν μένει καιρὸς προσοχῆς διὰ αὐτά· ἔγῳ ἐξ ἐναντίας εἴη τῆς γυνώμης ἐκείνων, ὅσοι ὑποστηρίζουν τὸ ὅτι, διότι δὲν φροντίζει διὰ τὰ μικρὰ πράματα, ὀλίγον ὁ τοῦ φροντίζει καὶ διὰ τὰ μεγάλα. Άλλ' ὅπως καὶ ἀντὶ τὸ πρᾶγμα, οὐ Κ. Γ. Ἀθανασίου εἶναι ἐπωάνου ἀξιος τοτε· διότι ὑποιαδήτωτε καὶ ἀν ἥθελεν εἶσθαι ἐφεξῆς τύχη τῆς μεταφράστεώς του [εὐχομαι δ' ἐκ ψυχῆς εἰς κρινοῦς ν' ἀποβῆ αἰτοιο!], κἀνεῖς δὲν δύνανται ν' αἴρεται περιττός οὗτος ἵσως συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς μεταφράσεως τοιούτου ἀξιοσυστήτου συγγράμματος, καὶ τὸ Πρόγραμμά του ἐπρόλαβεν ἡδη τοὺς, ὅσοι ησχολήθησαν ἡδη καὶ εἰσέπει ἐνασχολοῦνται εἰς τὸ αὐτὸν ἔργον. Αἰγίνη, τὴν 14 Ιουλίου 1828. Π. Νικολαΐ

(*) Δίνει μᾶς εἶπεν εὐτὸν εἶναι λόγον οὐκέτι θελεῖν οὐδὲν μηνύματα διατάσσωσι δυσταρέσκειαν διογεκενόν μας, ἀσυμβεβεκόνθητον ὡρίμως εἰς διογεκενότατον τῶν πολλοτάτων νομικῶν λέξεων, τὰς διόποιας περιῆρετε λέγει διτις μετέφρασε σύγγραμμα. Τοιαύτη φάγελία ἐκ μέρους της ἐπρεπε νὰ μᾶς λείψῃ, διότι θέλει Βενθάμια συστάσειν ἐξαίρετα τὴν πρασινήν. Πολὺ μὲ ἀνησυχεῖ διτις αὐτὴν σιωπήν καὶ εἴσει νὰ μὴν τετάσσωμεν εἰς τριπλούν βάρος! Μεταφράσεις συγγράμματων της διόποιας τοῦ Κ. Βενθάμου, δὲν ἀξιούνται τίποτε, ναί, ἀν πρώτων πλησιάσῃ καὶ χειρὶ διογεκεστοῦ τηνος ἡδη ἀνδρὸς διὰ τὰς μεγάλας τους στοιχείων, διότι εἰς περιστάσεις τοιαύτας διατάσσεται τούτη τηνον μας ὡς πλέον ἔχεφρονες καὶ πεπαιδευμένοι, λέγω ταύτη μὲ διλην τὴν Ἐλληνικὴν παρρησίαν, διότι εἰς περιστάσεις τοιαύτας διατάσσεται τούτη τηνον μας ἀκαδημίαν διότι εἰς πολύβιολος καὶ εὐρύχωροις.